

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220203355
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220203355.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: J. U., nar. XX.XX.IXXX, bytom T. č. XXX, právne zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 4.932,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 1. decembra 2020, č.k. 5Csp/60/2020-157, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a závislých výrokoch III. a IV. o trovách konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 4.416,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.416,74 € od 21.08.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, výrokom II. konanie v časti nároku na zaplatenie poplatku a sankčného úroku vo výške 515,40 € zastavuje, výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, výrokom IV. vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení a napokon výrokom V. súd pripustil, aby do konania namiesto Všeobecnej úverovej banky, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok, sa žalobou dňa 29.09.2020 domáhal zaplatenia pohľadávky 4932,14 eur s príslušenstvom titulom neuhradených záväzkov z úverovej zmluvy. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky, keď súd uznesením dňa 01.12.2020 pripustil vstup do konania postupníka, spoločnosť Intrum Slovakia a.s.. Postupník podaním dňa 30.11.2020 vzal v časti poplatkov a sankčných úrokov 515,40 eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, preto súd podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku konanie v tejto časti zastavil. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil. Súd prvej inštancie mal z listinných dôkazov preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 08.03.2016 so žalovaným Zmluvy o vydávaní a používaní kreditnej karty Triangel a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej založil účet č. XXXXXXXXXXXX, číslo aj kreditnej karty s úverovým rámcom 3600 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať po 120,- eur mesačne s dojednaným úrokom 22,80% ročne, výškou RPMN 24,14% a priemernou RPMN 23,55%. Predžalobnou upomienkou zo dňa 02.09.2017 bol žalovaný vyzvaný právnym predchodcom žalobcu na zaplatenie nedoplatku na úvere vo výške 360

eur v lehote do 09.09.2017, následne dňom 04.10.2017 bol dlh vyhlásený za okamžite splatný a veriteľ požadoval vrátenie úveru v celkovej výške 3.521,6 eur. Súd konštatoval, že charakteristikou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany, spotrebiteľa a jeho práva. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, ktorý má možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv, spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený a pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Ďalej súd uviedol, že vychádzajúc zo zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak úverová zmluva neobsahuje náležitosti, podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k(r/ a y/- Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti, keď žalovaný výšku uplatnenej pohľadávky nerozporoval. Vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil len zaplatenie istiny a úrokov z omeškania, súd zaviazal žalovaného na úhradu dlhu. V zmysle § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákona žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania stanovených zákonom, teda 5,00% ročne. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku, a vzhľadom na pomer úspechu žalobcu súd mu priznal náhradu trov konania 100%.

3. Proti vyhovujúcemu výroku I. tohto rozsudku, ako aj a závislému výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný majúc za to, že nesprávne skutkové zistenia súdu vyústili do nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd mal nesprávne preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní. Žalovaný je toho názoru, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, keď žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a z uvedeného okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva pre veriteľa aj tá sankcia, že nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, pričom žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 16.05.2017 sp.zn. 11Co/117/2017. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je tak potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže potom ku dňu postúpenia pohľadávky nenastala ešte konečná splatnosť úveru (termín konečnej splatnosti je 12/2021) a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je treba považovať za neplatné, došlo potom zo strany VÚB, a.s. k postúpeniu tzv. nezosplateného, čiže živého úveru, čo je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zákonodarca totiž vyžaduje na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dva úkony, z toho prvým je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Tento názor potvrdil aj Krajský súd Žilina v rozhodnutí sp.zn. 10Co/84/2018. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na rozhodnutie bankovej rady NBS zo dňa 27.11.2018 pod č. NBS 1-000-024-396. Súd mal teda nesprávne preukázané splnenie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky ak odkazoval na predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré úkony treba považovať v zmysle § 39 OZ za neplatné, čiže podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách neboli splnené. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách tiež vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky, pričom predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a až od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala VÚB, a.s., podobný názor vyslovil v otázke postúpenia pohľadávky Krajský súd Trenčín v rozsudku sp.zn. 19CoCsp/28/2020. Keďže potom žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je aktívne vecne legitimovaný, na čo súd musí prihliadať ex offo. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Žalobca odvolanie nepodal a k podanému odvolaniu žalovaného sa nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355

ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo preskúmanie správnosti výroku I., ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel v rozsahu istiny 4.416,74 eur s príslušenstvom a tiež závislých výrokov III. a IV. o trovách konania. Pretože ostatné výroky rozsudku (výrok II. a V.) neboli odvolaním napadnuté, je v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na skutkovom závere, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, žalovaný ho však riadne nesplácal a nedoplatok neuhradil ani na základe predžalobnej upomienky, preto na základe vyhlásenia veriteľa nastala dňa 04.10.2017 predčasná splatnosť celého zostatku úveru. Z uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že „predmetná zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti, keď žalovaný výšku uplatnenej pohľadávky nerozporoval a vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil len zaplatenie istiny a úrokov z omeškania, súd zaviazal žalovaného na úhradu dlhu“.

8. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd dospel k nesprávnym právnym záverom, v skutočnosti je zmluva bezúročná a bez poplatkov, dodávateľ konal v rozpore s ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho žalobca ani nie je vecne legitimovaný v tomto spore.

9. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia odvolací súd musel konštatovať, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Odôvodnenie síce obsahuje citácie právnych noriem, avšak bez toho, aby niektorá z nich bola na zistený skutkový stav súdom aplikovaná. Súd prvej inštancie iba všeobecne konštatoval, čo je zmyslom ochrany spotrebiteľa, avšak v predmetnej veci spotrebiteľovi (žalovanému) neposkytol žiadnu ochranu. Zmluvu, na základe ktorej si žalobca uplatňuje pohľadávky v tomto spore, súd nijakým spôsobom neanalyzoval ani nepodrobil súdnej kontrole a v bode 32 odôvodnenia iba vyslovil záver, že predmetná zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti, keď žalovaný výšku uplatnenej pohľadávky nerozporoval. Keďže žalobca si uplatnil len zaplatenie istiny a úrokov z omeškania, bolo priznanie pohľadávky vo výške 4.416,745 eur podľa názoru prvoinštančného súdu dôvodné. Odôvodnenie rozsudku je tak v podstate obsiahnuté v dvoch vetách, z ktorých druhá nemá navyše oporu v predloženej spisovom materiáli. Zo žaloby vyplýva, že žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 4.932,14 eur spolu s úrokom z omeškania 5% z tejto sumy od 21.08.2020 do zaplatenia. Vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 30.11.2020, ktorým žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, zároveň doplnil svoje skutkové tvrdenia ohľadom uplatnenej pohľadávky, a z tohto podania okrem iného vyplýva, že žalovaná suma 4.932,14 eur pozostáva z istiny 2182,48 eur, poplatkov 80,86 eur, štandardného úroku 2234,26 eur a sankčného úroku 434,54 eur. Týmto istým podaním zobral žalobca čiastočne žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 515,40 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania a súd výrokom II. konanie v tejto časti zastavil (hoci nesprávne bez zohľadnenia späťvzatia v časti príslušenstva zodpovedajúceho istine 515,40 eur). Pokiaľ po tomto čiastočnom zastavení konania zostalo predmetom žaloby ešte zaplatenie sumy 4.416,74 eur s úrokom z omeškania, je zrejmé, že okrem istiny 2182,48 eur je predmetom konania aj bežný úrok vyčíslený žalobcom v sume 2234,26 eur. Tvrdenie, na ktorom súd prvej inštancie postavil svoj záver, a síce, že žalobca si uplatnil len zaplatenie istiny a úrokov z omeškania, teda ako vyplýva z vyššie uvedeného, nemá žiadnu oporu v spise.

10. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax.

Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

11. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Civilný sporový poriadok upravuje v ustanovení § 220 ods. 2 základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné sa v odvolacom konaní vysporiadať s výhradami odvolateľa, pretože chýbal argumentačný základ súdu prvej inštancie. V napadnutom rozhodnutí absentuje predovšetkým kategorizácia pohľadávok žalobcu uplatnených v tomto spore, konkretizácia vzniku a druhu pohľadávky (o aký druh záväzku ide) a jej následné subsumovanie pod príslušnú právnu normu (prvoinštančný súd žalobcom predloženú zmluvu právne neposúdil). Nebol splnený základný predpoklad preskúmania dôvodnosti námietok odvolateľa týkajúcich sa prípadného porušenia povinností dodávateľa pri uzavieraní zmluvy, pretože týmito otázkami sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal, nevyhodnotil obsah zmluvy, rovnako ako sa nezaoberal otázkou ne/platnosti postúpenia pohľadávky. Vo vzťahu k vyhovujúcej časti napadnutého rozhodnutia vo veci samej tak absentoval akýkoľvek argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

13. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Iba takéto rozhodnutie je preskúmateľné a strane umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov.

14. Z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, bude v intenciách záverov odvolacieho súdu ujasniť si nároky uplatnené žalobcom v tomto spore, vec opätovne prejednať a vykonať vo veci dokazovanie, doplniť argumentačný základ v napadnutej časti, podriaďiť preukázaný skutkový stav pod relevantné ustanovenia právnej normy, posúdiť o aký spotrebiteľský vzťah sa jedná, či dodávateľ postupoval pri uzavieraní zmluvy v zmysle zákona, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a ďalšie súvisiace otázky (vrátane vecnej legitímácie žalobcu). Keďže žalovaný ako spotrebiteľ je slabšia strana v spore, s poukazom na znenie § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz, keď takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov.

16. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, postupovať v súlade s ustanoveniami CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Svoj právny záver odôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy a stranám sporu dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty,

aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 193/06, III.ÚS 198/07). V odôvodnení rozhodnutia je nevyhnutné uviesť aj citáciu aplikovaných právnych noriem, vysvetlenie, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem a dostatočnú argumentáciu pri ich výklade. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).